Vilma Ražauskienė

Studijuojant Socialinę politiką, katedros dėstytojai paliko įspūdį ne tik dėl aukštos kompetencijos, bet ir išsiskyrė nuolankumu. Bhagavadgytoje, viename iš Rytų filosofijos perlų, tarp kitų žinojimo požymių vardinami nuolankumas, nesikėlimas į puikybę, paprastumas, pakantumas (BG13.8-12). Trumpai tariant, tai reiškia, kad išties įgiję žinias asmenys pasižymi šiomis savybėmis. Priešingu atveju, sakoma, kad jie skendi neišmanyme. Taigi nuoširdžiai džiaugiuosi galėjusi mokytis iš savo srities profesionalų, tebestovinčių ant žemės abiem kojomis.

***

Dar daugiau, iš dėstytojų jaučiau ne tik postūmį kritiškai mąstyti (kas, be abejo, apskritai yra neatsiejama aukštojo mokslo ypatybė), bet ir palaikymą. Nors, žinoma, vidutinis studentas (čia toks kaip aš) yra gerokai nepatyręs, o ir žinios, palyginus, dar labai menkos, niekad nejutau esanti kažkokia kvailesnė, menkesnė ar kurios nuomonė bei darbai būtų visai nereikšmingi. Jausti tokį palaikymą, tai – didelė paskata nesustoti.

***

Studijuodama jaučiausi kaip vaikas tėvų, gerai išstudijavusių ir puikiai taikančių pozityviosios tėvystės žinias. Tokiu būdu ugdomam vaikui, neįmanoma, kad šis neišvystytų saugaus prieraišumo. Ir kaip saugų prieraišumo jausmą turintis vaikas drąsiai tyrinėja jį supantį pasaulį, kol galų gale tampa visiškai savarankiška asmenybe, kuri gali tvirtai žengti per gyvenimą tėvų nebepalaikoma už rankutės, taip ir aš jaučiu, kad galiu drąsiai toliau tyrinėti ir (viliuosi) vis savarankiškiau eiti per mokslo pasaulį.

***

Taigi jaučiuosi be galo dėkinga dėstytojams už tai, kad rūpinosi šios neapsiplunksnavusios magistrantės (ir kitų studentų) sparnais idant šie sutvirtėtų. Ir pūstelėjus palaikymo žodžiams it palankiam vėjui, žiū, atrodo, skrendu. Fantastiškas jausmas! Nežinau, kur mane nuneš tie vėjai, todėl ir pačiai smalsu, koks bus sekantis etapas.